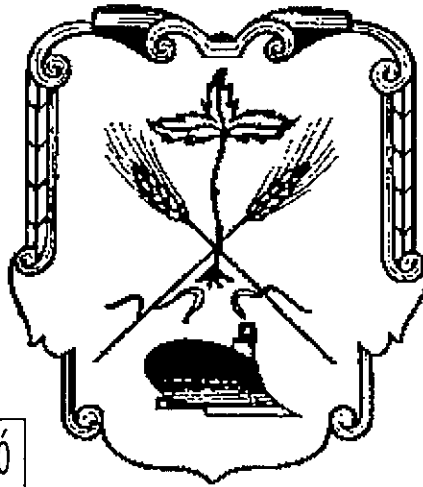

10. szám 1996. október

GALGA

HÉVÍZ

Havonta megjelenő olvasnivaló

A szobor visszatekint... Varga Tamás alkotása az V. kerületi Vértanúk terén

MEGHÍVÓ

Október 23-i ünnepi
megemlékezésre

1/2 5-kor Rózsafüzér
5-kor Ünnepi szentmise
a hősök emlékére
Utána Megemlékezés
a hősi emlékműnél
a hivatal kertjében

Október 1-e

az *Idősek Világnapja*

alkalmából tisztelettel
köszöntöm a falu időskorú
polgárait, kívánom, hogy jó
egészségben és szeretetben
éljenek családtagjaik
körében

Dr. Basa Antal
polgármester

ÖNKORMÁNYZATI TÁJÉKOZTATÓ

Galgahévíz Község Önkormányzatának Képviselő-testülete legutóbbi ülését 1996. augusztus 27-én este 19 órai kezdettel tartotta a községháza. tanácskozó termében,

Az 1. napirendi pontban a képviselők Dr. Basa Antal polgármester beszámolóját hallgatták meg a testület lejárt határidejű határozatainak végrehajtásáról s egyúttal tájékoztatást az előző ülés óta történt fontosabb eseményekről. Ez utóbbi keretében Dr. Basa Antal polgármester külön is köszönetet mondott a Faluünnep megrendezésében résztvevők közreműködéséért, különösen nagyra értékelte a fiatalok mindkét nagyobb volumenű produkcióját. Hangsúlyozta, hogy a Faluünnep megrendezésére a szigorú takarékoság jegyében került sor, elmaradtak a korábbi években megszokott protokolláris események, ennek ellenére ez a bemutatott kulturális műsorok színvonalán nem érződött.

2. és 3. napirendi pontokban a testület az Önkormányzat 1996. évi költségvetésének első féléves végrehajtásáról szóló beszámolót, valamint a költségvetési rendelet módosítását tervezte megtárgyalni, erre azonban nem került sor, mivel az Önkormányzat Pénzügyi És Ellenőrző Bizottsága ezen előterjesztéseket a testületi ülést megelőzően nem tárgyalta meg. A képviselők úgy foglaltak állást, hogy ilyen súlyú pénzügyi témájú előterjesztések testületi megtárgyalása előtt szükség van a Szakmai bizottság szakértelmére és véleményére, melyre a képviselők a szavazás előtt támaszkodhatnak. A fentiek miatt a testület ezen két pénzügyi előterjesztés megtárgyalását a szeptember 24-ére elhalasztotta. A 2. napirendi pontban a képviselők az oktatási törvény felhatalmazása alapján azt vitatták meg, hogy az általános iskolai felső tagozatos pedagógusok kötelező óraszámát heti 18 órától 20 órára 1996. szeptember 1-től vagy 1997. február 1-től emeljék-e fel, mivel 1997. szeptember 1-től már a törvény erejénél fogva kötelező lesz a heti 20 óra. A kérdésben a testület megoszlott, a vitában végül a képviselők az iskola igazgatójának, valamint szakszervezeti bizalmának véleményét vették figyelembe és úgy határoztak, hogy egyelőre nem emelik fel

két órával a heti kötelező óraszámot. Annak kapcsán, hogy a képviselő 1997. február 1-je előtt vissza kívánnak térni a témára, Dr. Basa Antal polgármester hangsúlyozta, hogy a kötelező óraszám emelése eredményeképpen képződő túlóra megtakarítás az intézménynél, mint önálló bérigazgatói jogkörrel rendelkező költségvetési szervnél fog maradni, mellyel az iskola igazgatója, mint munkáltató szabadon rendelkezhet, így többek között a kötelező óraszám emeléssel érintett felső tagozatos pedagógusok óraszám emeléssel arányos béremelésére vagy jutalmakra, esetleg új pedagógus létszám bérkeretének megteremtésére is fordíthatja.

A 3. napirendi pontban a Képviselő-testület Dr. Basa Antal polgármester előterjesztése alapján úgy határozott, hogy nyilvános pályázatot ír ki a napközi otthonos óvoda vezetői, az általános iskola igazgatói, és a művelődési ház vezetői munkakörök betöltésére. Dr. Basa Antal polgármester hangsúlyozta, hogy az újabb öt évre szóló vezetői megbízást meghirdetett pályázatok kiírására törvényi előírás alapján kerül sor. Tekintettel arra, hogy a pályázati eljárásokat ugyancsak jogszabályi előírások szabályozzák, mely során ki kell kérni az Iskolaszék, a Szakszervezet munkahelyi szerve, a pedagógus szakmai szervezet, az alkalmazotti értekezlet, a nevelőtestület véleményét, ezért a 3 pályázattal kapcsolatos vélemények összegzésére és értékelésére, valamint előzetes javaslattevére a testület Hajdú Vendel alpolgármester vezetésével eseti bizottságot hozott létre. A bizottságban helyet kapott Dr. Bozlák Mihály képviselő, és Dr. Basa Antal polgármester, valamint az intézmény közalkalmazotti tanácsának és a reprezentatív szakszervezetének delegáltja is. A vezető óvónői és iskolaigazgatói pályázatok benyújtásának határideje 1997. március 31., míg a művelődési ház igazgatói pályázata 1997. május 31.

Az ülésen több tárgy nem volt ezért Dr. Basa Antal polgármester a testületi ülést 23 órakor bezárta.

*Nagyhajú Béla
jegyző*

Felhívás

Értesítem a község lakosságát, hogy aki fűtését korszerűsíteni szeretné (áttérni gázfűtésre), jelenleg olajjal fűt, az támogatást igényelhet.

Érdeklődni a polgármesteri hivatalban lehet.

Csendes percek

Bizalom

Mintha lassanként elveszne bennünk, körülöttünk a bizalom. Ki is az, akiben ma megbízhatok úgy, mint régen a szeretett szülőkkben, nagyszülőkkben. Nézzük meg egyszer gyermekeinket ilyen szemmel: ő is érzi vajon ugyanazt a bizalmat irántam, mint én annakidején éreztem?

A bizalom a legfontosabb érzéseink közé tartozik. Aki nem tud senkiben megbízni, csak önmagára van utalva. Mindig, mindent ellenőrizni kell, vajon nem csapták-e be. Sajnos gyakran jogos a bizalmatlanság. Becsapnak minket sok mindennel. De mégis, kell, hogy legyenek az életben olyan pillanatok, amikor végre fel tudok engedni. Éreznem kell néha: nem vagyok egészen egyedül a világban. Van egy jó barát, egy jó rokon, egy jó gyermek, aki ugyanúgy ember, mint én, aki ugyan nem tökéletes - de az én számomra a bizalmat jelenti.

Vajon megbízunk-e önmagunkban? Van-e önbizalmunk: Talán van olyan élményem már: nem sikerült valami, kudarcot vallottam. Nem vettem fel a középiskolába, csődöt mondtam a döntő pillanatban a vizsgán, vagy éppen egy tettem miatt csalódtam önmagamban. Az egészséges önbizalom azt jelenti, hogy tudom, néha jól mennek a dolgok. Néha szabad csődöt mondani. De ezt megemésztetem, feldolgozom - elfogadom magamat is *embernek*, aki néha hibázhat. Utána viszont megadom az esélyt magamnak, és újból belefogok valamibe. Végiggondolom, hol követtem el a hibát, és megpróbálom kijavítani. Lehet, hogy nem voltam elég kitartó - ezután több türelemmel fogok dolgozni a vágyott cél érdekében. Az is lehet, hogy megbántottam valakit - akár akaratlanul, akár haragomban. Ezt a terhet le lehet tenni - szabad bocsánatot kérni. Lehet, hogy csak gondolatban tudok bocsánatot kérni, mert már rég a temetőben porlad, akit megbántottam. Bizzunk abban, hogy a bocsánatot meg is kapjuk. Ha másképpen nem, önmagunkat kell az önvád alól feloldozni.

Egészséges önbizalommal élő ember nem görcsöl be a dolgokon - biztos abban, hogy mindig, minden emberi helyzetből van újrakezdés, van okos és szeretettel teli továbblépés.

Egészséges bizalommal élő ember számára az élet legnehezebb pillanatait is segíti megoldani az a tudat, hogy tanácsot és segítséget kérhet valahol - csak kérnie kell. És tud kérni.

Orosz Katalin

Göncz Árpád

Nagy Imre szobránál

Pontosan tudta, mi vár rá. Pontosan tudta, hogy a halála az élete csúcspontja. Értelme és igazolása. Pontosán tudta, hogy kikért és miért hal meg.

A halála pillanata egyetlen pontba sűrítette és feloldotta élete kételyeit. A halála magányos pillanatában volt a legkevésbé magányos: egy néppel, a nemzetével volt azonos – a halálával fordította győzelemre egy valószínű közönség – a magyar nép tragikus vereségét.

Korábban egy vélt közösség vélt javát szolgálta – olykor önmagával, önmaga legjobb meggyőződésével szemben is – fegyelmezett pártkatonaként. De soha nem volt olyan fegyelmezett, mint mikor az élete árán szabadon – mondott nemet minden fegyelmezett megalkuvásra. A föllismert hazugságra. A valószínű, önként vállalt közösség igazának védelmében. A maga nehéz szívvel vállalt, beidegzett fegyelme ellenére.

Ha valaha volt emelt fővel vállalt halál, az övé az volt. Pedig nyílt volna egérútja az élet felé. Igaz: kiürült és értelmetlenné vált élet felé.

Tudta: a halála tisztas halál. S talán sejtette, de tudni nem tudhatta, hogy a halálával jövőt épít. Hogy megalapozza vele egy nemzet jövődjét, s igazolja a felkelt nép véráldozatának nemcsak értelmét, de az ésszerűségét is. És milliói számára a reménység jogát.

Tán soha élet úgy meg nem sűrűsödött, mint alig több mint másfél év alatt az övé.

Volt vöröskatoná, meglakta Horthy börtönét, a Szovjetunióban megélte a sztálini terror aknamező-éveit, ott és idehaza mondott kritikát is a párt paraszttellenes agrárpolitikájáról, önkritikát is a paraszttellenes pártpolitikáról mondott kritikájáról, s bár lehet, hogy szerette volna, mindvégig képtelen volt levetkőzni. Lassú léptű paraszti józanságát, és pártnyelven sem tudott más-

ként megszólalni, mint magyar tájszóval. Amiért volt, aki szerette, s volt aki gyanakodott rá.

Ezzel vette be a szívét az országnak 1953. július 4-én – ezzel, s hogy végre-valahára valaki igazat mondott, s hogy a jó szándék átsütött a szavain. De jó szán-

állt a rend. Megszületett a koalíciós kormány.

A szovjet vezetéssel – úgy látott – sikerült elhíttetnie, hogy megbízhatnak benne. 27-e és november 3-a között bebizonyította, hogy kézben tartja az eszményeket.

„...meggyőződésem, hogy a legnagyobb küzdelmet mégsem a körülményekkel – párttal, felkelőkkel, szovjetekkel – vívta, hanem önmagával. Most kellett önmagában eldöntenie, hova is tartozik. Kié az élete. Túl kellett lépnie a rendszer kritikáján. Anélkül, hogy eszményeit, önmagát feladta volna”

dékával magára maradt: elszigetelődött azoktól, akik érteni is, megszólalni is képtelenek voltak magyarul, s a néptől is, mert a jó szándéka nem volt elegendő, hogy át – tudja lépni önmaga árnyékát, a fegyelmezetten vállalt – vérévé vált – rendszer korlátait. Így aztán október 23-án a parlament előtt százezrek érezték úgy, hogy ő is csak egy azok közül, akiknek fogalmuk sincs, mi történik az országban, s hogy a pártot elsöpörte a történelem. Mintha hátra fordított volna írásai radikalizmusának, s mintha ott akarná folytatni, ahol három évvel ezelőtt az „új szakasz” megszakadt. A látszattal szemben nehéz volt elhíttetnie, s elhinni róla, hogy a forradalom első napjaiban történelemért személy szerint őt nem terheli felelősség. Csak ezután találta meg az utat a felkelőkhöz, s volt képes az ország népének követeléseivel azonosulva megteremteni a nemzeti egységet.

Iszonyatosan nehéz dolga volt – féken kellett tartania a múltba vágókat. szövetségeseket kellett szereznie, meg kellett győznie a felkelőket, hogy azonosultak a céljaikkal, össze kellett békítenie őket a rendőrséggel és a hadsereggel, létrehozni a nemzetiséget, megalapozni a bimbózó demokráciát, mindeközben igyekeznie kellett meggyőzni Moszkvát, hogy ura a helyzetnek.

Az eredmények őt igazolták: a nemzeti egység létrejött. Helyre-

De meggyőződésem, hogy a legnagyobb küzdelmet mégsem a körülményekkel – párttal, felkelőkkel, szovjetekkel – vívta, hanem önmagával. Most kellett önmagában eldöntenie, hova is tartozik. Kié az élete. Túl kellett lépnie a rendszer kritikáján. Anélkül, hogy eszményeit, önmagát feladta volna. A teljes egyensúlyvesztés körülményei között kellett eljutnia a belső bizonyossághoz, hogy azt kell tennie, amit tesz, hogy más nem tehet, s hogy nincs visszautja. Emberileg nincs. Mert politikailag lett volna. Hiszen a jugoszláv követségen töltött idő – már pusztán a menedék elfogadása is – maga volt a kísértés, hogy visszalépjen. S hogy az életét mentse. Hiszen tudta, a Szovjetunióban eltiltott évei meggyőzően bizonyíthaták, hogy ha nem hajlik, mi vár rá. Talán megint csak lassú léptű paraszti macacssága volt az, ami megtartotta ezen az úton. S talán ép erkölcsi érzéke, amit az említett évek sem rohasztottak meg. De semmiképpen a politikai valószínűség hiánya. Tisztában kellett lennie vele a szuezi válság fejleményeinek ismeretében, hogy a Szovjetunió és az Egyesült Államok számára a status quo fenntartása fontosabb, mint Magyarország sorsa. Hogy fogható segítséget sehonnan sem kap. Hogy a semlegesség kinyilvánítása utolsó szalmaszál – kétségbeesett szerencsejáték – aminek megvalósulta édeskevé-

reménnyel kecsegtet. De ép erkölcsi érzék – és az azon alapuló magasabb szintű politikai valószínűség – súgta meg neki, hogy a játszmát a magyar nép – mint a NÉP általában – hosszú távon megnyeri. Mert nincs az a földhöz ragadt nagyhatalmi vagy machiavellista realitás, ami végső soron erősebb volna a történelmi igazságnál. Talán meg sem fogalmazta ezt – csak tudta, ösztönösen, forradalmár ösztöneivel, ami valamikor a vörösök, most a magyar forradalom oldalára állította. Az egykori – azóta meggyalázott és hitelét veszített – forradalom oldaláról a pillanat tiszta forradalmának oldalára. Azéről, amelyben hitt, azéra, amelyben hisz. S talán segítette ebben az indulat is. Becsapta Kádár. Becsapták a szovjetek. Becsapták a jugoszlávok. Becsapták a reményei, amelyeket az ENSZ-hez fűzött.

Hatvanéves volt, s negyven évét élt le egy velejéig bűnös rendszerben. Amelyben vonakodva bár, de mindvégig hitt, s amelyhez mindvégig hű maradt.

Kommunistaként halt meg vagy magyar hazafiként? Én úgy vélem, kommunistaként és magyar hazafiként. Kommunistaként, épp mert a pártban csalódni kellett, a Szovjetunióban csalódni kellett, az elvtársaiiban csalódni kellett. Tehát aligha viselte volna el, hogy az eszmét épp ő tagadja meg. Ha már a párt, a Szovjetunió, az elvtársai megtagadták.

Kimerítette minden csalódástartalékát, csak a hazájában, a honfitársai szeretetében nem csalódott. Számára csak az maradt meg erő- és nyugalomforrásul. S a meggyőződés, hogy honfitársai előtt egy olyan jövő képét villantotta föl, amely emberközpontú. Amely demokratikus. Amely az egész szovjet világban szabadságra ösztönzi a szabadságra törekvőket. Azóta bebizonyosodott, hogy ebben nem tévedett.

Vajon nemzeti hőseink egyike volt?

Hiszem és vallom, hogy igen.

A köztársasági elnök beszéde június 6-án hangzott el Budapesten, a Nagy Imre-szobor fölavatásán

A püspöki kar körlevele a magyar társadalomról

Múlt vasárnap a miséken hallhattuk (s lapunk előző számában olvashattuk) a püspöki kar körlevelét, amelyben bejelenti: Szent István ünnepén pásztorlevelet ad ki a magyar társadalom helyzetéről. Bizonyára sokan meglepődve kapták fel a fejüket, hiszen nem mindennapi eseménynek lehetünk tanúi.

Szokatlan a körlevél terjedelme: könyvnek is beillik ez a tanulmány. Szokatlan a megszólítása: nemcsak a katolikus hívek a címzettjei, hanem "minden jóakarátú ember". "Szólni kívánunk az ország minden polgárához, hívőkhöz és nem-hívőkhöz egyaránt, akik szintén szívükön viselik hazájuk sorsát." Szokatlan a téma: nem a lelkipásztori feladatokról szól, nem az Evangéliumból vett idézetekkel buzdít, hanem a magyar társadalom jelenlegi állapotát elemzi. Ennek megfelelően szokatlan a körlevél hangvétele: "világiasabb" a pásztorlevelek stílusánál, érződik rajta, hogy világi szakemberek segítségével készültek az elemzések

A legjelentősebb azonban maga a tény: a püspöki kar "az Evangéliumfényében értékeli az ország gazdasági, társadalmi és kulturális helyzetét". Tárnyilagosan, tényekre és adatokra hivatkozva, de kritikus hangon. Nem támadó éllel, hanem a segítség szándékával. S talán ez a legfontosabb s leginkább újszerű ebben a kezdeményezésben: az ország minden polgárát felszólítja arra, "hogy közös összefogással és felelősségvállalással építsük az ország jövőjét". A körlevél mindjárt a bevezetőben kizár két lehetséges félreértést vagy rosszindulatú félremagyarázást. Nem az egyház feladata az, hogy a gazdasági problémákra konkrét terveket dolgozzon ki. Küldetése az, hogy az Evangélium és az egyház szociális tanítása fényében értékelje az eseményeket, s felmutassa azokat az alapértékeket, amelyek nélkül nem épülhet fel boldogabb társadalom. A helyzetkép felvázolása után ezért mindig "szempontok és ajánlások" következnek, amelyek a közös elemzést, tervezést és cselekvést kívánják ösztönözni. Ezt a kezdeményezését azonban "nem szabad kisajátítani pártpolitikai érdekeknek". A püspöki kar "felelősségtudatától indítva részt akar venni az ország építésében, ... anélkül, hogy közéleti szerepvállalása címén beleártaná magát a pártpolitikába".

Szociális viszonyok és egészségügy

"Magyarországon ma gyökeres társadalmi, politikai és gazdasági átalakulások mennek végbe. Ezt a mélyreható változást súlyos nehézségek, a társadalom életét megrendítő válságok kísérik", állapítja meg a körlevél. Az *elszegényedés folyamata* rohamosan halad előre. A KSH létminimum számításai szerint 1995-ben már megközelítően 3,5 millióan éltek a létminimum alatt. A szegénység terjedésével párhuzamosan viszont egy szűk réteg hirtelenül és aránytalanul meggazdagodott. Így aztán egyre jobban növekednek a *szociális feszültségek*: a gazdagok és a szegények élethelyzete közti különbség nálunk nagyobb, mint Nyugat-Európában. A válságot fokozza az, hogy a szociális ellátórendszerek és a társadalombiztosítás átalakítására a gazdasági visszaeséssel egyidőben kerül sor. A pártállami időszakban meglévő szociális védőháló szét hullott, a megváltozott viszonyokhoz igazodó új rendszerű gondoskodás pedig még nem alakult ki.

Az átalakulás során néhány társadalmi csoport többszörösen hátrányos s ezért különösen veszélyeztetett helyzetbe került:

1. Megnőtt a munkanélküliek száma.
2. A gyermekek vannak a legkiszolgáltatottabb helyzetben. 1994-ben a 19 év alatti fiataloknak 45 százaléka élt olyan háztartásban, amelyben az egy főre jutó jövedelem alacsonyabb volt a létminimumnál. A gazdasági helyzet romlása mellett jó néhány kormányzati intézkedés is sújtotta a gyermekeket vállaló családokat az utóbbi két esztendőben.
3. Jelentősen romlott a nyugdíjból élő *idős korosztály* helyzete. A nyugdíjak reálértéke az elmúlt öt év alatt legalább 23 százalékkal csökkent. Megengedhetetlen, hogy az idősek úgy érezzék: csak terhére vannak a társadalomnak, holott egész életüket szorgalmas munkával töltötték el.

4. Kisebbségi politikánk európai színvonalú. Tény azonban, hogy a *roma népességnek* jóval kisebbek az esélyei az emberhez méltó élethez.
5. Egyre többen maradnak hajléktalanok. Számuk jelenleg 30-40 ezer körül mozog.

Aggasztóan s 15 éve gyorsuló ütemben fogy az ország népessége: 1981 óta fél millióval lettünk kevesebben. Romlik a lakosság egészségi állapota, csökken a várható életkor (a férfiaké ma 64,8 év, Ausztriában viszont 72,9 év). Ennek okát nemcsak a külső körülményekben kell keresnünk, hanem az *egészségtelen, önkiszákmányoló vagy önpusztító életmódban is*: sokan itallal, dohányzással teszik tönkre egészségüket. Tartós jelenség az öngyilkosság: a világon kiugróan a legmagasabb nálunk.

A közérkölcsök romlásának leglátványosabb jele a *közbiztonság romlása*, mégpedig az elmúlt hat évben gyorsuló ütemben. Az ismertté vált bűncselekmények száma az elmúlt tíz évben megháromszorozódott, az elmúlt öt évben megduplázódott. A közrend biztosítására hivatott intézmények nem tudják ellátni feladatukat, a lakosság pedig egyre inkább fenyegetettnek érzi magát. "A megromlott társadalmi erkölcsök és a felbomlott értékrend helyreállítása nem egyszerűen rendészeti feladat."

A mai szociális helyzet leírását szempontok és ajánlások követik. Először az egyház társadalmi tanításának hármast alapelvét fejti ki a körlevél. Ezek: a személy méltósága, a szolidaritás és a szubszidiaritás. Az egyház mindig kiáll az *emberek jogaiért*, elsősorban a kizsájtítottak, a hátrányos helyzetűek, az elnyomottak, a szegények érdekében, azért, hogy mindenki egyenlő eséllyel indulhasson az életnek. Hangsúlyozza, hogy a gazdaság sohasem válhat öncéllá, mindig az embert kell szolgálnia. – A társadalmi tanítás második alapelve a *szolidaritás*: az ember közösségi lény, aki rászorul másokra, de erkölcsi kötelessége is az, hogy segítse a többiek, a közösség életét. – A harmadik alapelv a szubszidiaritás: mindig a lehető legalacsonyabb szinten, a helyi közösségekben kell megoldani a problémákat; a felülről jövő beavatkozásra csak szükség esetén kerüljön sor. Ennek feltétele, hogy mindenki vegye ki a részét a közös kezdeményezésekből.

A körlevél megállapítja, hogy Magyarországon – az elmúlt évtizedek politikájának következtében – még sem a szolidaritás, sem a szubszidiaritás elve nem juthatott érvényre. Pedig egyetlen társadalom sem állhat fenn az egymással való törődés és az egyéni felelősségvállalás, kezdeményezés nélkül.

Az alapelvek után a körlevél *konkrét ajánlásokat* tesz. "A kormányzatnak, az önkormányzatoknak, a civil szervezeteknek, a munkavállalók érdekeit képviselő szakszervezeteknek és a munkaadóknak összehangolt és következetes programot kellene kidolgozniuk az elszegényedés és a jogtalan vagyonszerzés ellen." Meg kell teremteni a jóléti elveket és az ésszerű gazdasági szempontokat ötvöző *szociális piacgazdaságot*. A szociális segélyezésnek új rendszerét kell kidolgozni, amelyben az állam mindenkinek garantálja a megélhetéshez szükséges minimumot, ezt azonban kiegészíthetik a társadalmi önszegélyző csoportok, önkéntes segélyszervezetek szolgáltatásai. A társadalombiztosítás reformját úgy kell végrehajtani, hogy ennek során egyetlen társadalmi réteget se érjen méltánytalan hátrány.

Az egyház segítőkészen, de kritikusan, az evangéliumi értékek szem előtt tartásával figyeli az országban zajló folyamatokat, s szükség esetén fölemeli szavát az igazságtalanság és a megkülönböztetés ellen, a szegények védelmében. A körlevél felszólítja a híveket, a papokat, az egyházközségeket és minden jóakarátú embert arra, hogy az elesettség, a kirekesztettség, az *elnyomorodás elleni küzdelemben vállaljanak részt* lehetőségeikhez mérten.

(folytatjuk)

Galgahévíz

Telefonközelben!

A Digitel 2002 Rt. az elmúlt néhány hónapban több ezer várólistán szereplő és új telefonigénylő háztartásába kötött be telefonvonalat.

- MOST ÖNNÉL IS HETEKEN BELÜL MEGSZÓLALHAT A TELEFONKÉSZÜLÉKI!
- KEDVEZMÉNYES FIZETÉSI FELTÉTELEKET biztosítunk telefonvonal igénylőinknek
- NINCS PÓTLÓLAGOS BEFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG azok számára, akik az elmúlt években a teljes belépési díjat befizették
- EGY ÜZLETHELYISÉGBE TÖBB VONAL IS BEKÖTHETŐ! Legyen egy vonala a telefax készüléknek is!

Kérjük fájradjon be ügyfélszolgálati irodánkba, hogy minél hamarabb vonalat tudjunk Önnek biztosítani!

HÍVJON MINKET, hogy HÍVHASSON MÁSOKAT!

Lakóhelyén kihelyezett ügyfélszolgálat:

**Hévízgyörk, Művelődési Ház,
Kossuth Lajos u. 123.**

Nyitva: hétfő-vasárnap 8.00-16.00 óráig

Állandó ügyfélszolgálati irodáink:

2100 Gödöllő, Kossuth Lajos u. 15. Tel.: (06) 28 310-000

2120 Dunakeszi, Verseny u. 8-10. Tel.: (06) 27 349-500

2600 Vác, Posta park 2. Tel.: (06) 27 310-144

Nyitva: hétfő-péntek 8.30-19.00 óráig

DIGITEL 2002 RT.

Állásfoglalás

a Pest Megyei Kereskedelmi és Iparkamara állásfoglalása az autópálya építés, fenntartás és üzemeltetés kérdéseiről

1. Az útépités – és ezen belül a biztonságos közlekedést nyújtó korszerű autópálya hálózat továbbépítése is – állami közfeladat. Az ettől a nézettől eltérő tartalmi döntéseket a kormányzat a társadalom megkérdezése nélkül hozta.
2. Az állami közfeladat finanszírozásának elsődleges megoldási módozata az általános közteherhivés. Valamennyi magyar állampolgár legalább közvetett módon érdekelt az infrastruktúra fejlesztésében, a baleseti kockázat csökkentésében, a közlekedés által a termékek árába beépülő költségek minimalizálásában.
3. Az autópálya költsége (építés, fenntartás, üzemeltetés) közvetlenül az igénybevevőkre történő áthárításának elve csupán hangzatos szólam, hiszen az igénybevevők döntő többsége költségeik emelkedését tovább tudja hárítani az egész társadalomra.
4. A díjfizetés bevezetésének módszere – díjfizető kapuk felállítása – negatív diszkrimináció a már megépített autópályák környezetében lakókkal szemben. Egyrészt – joggal – megszerzett állampolgári jognak tekinthetik a társadalom közteherhivésében már megépült autópályák további ingyenes használatát, másrészt kénytelenek lesznek elviselni lakókörnyezetük baleseti helyzetének romlását, a környezeti károk növekedését.
5. Az autópályák koncesszióba adása nem más, mint a magántőke bevonása egy állami közfeladat ellátásába. Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a magántőke csak akkor köt szerződést, ha a megtérülésben száz százalékosan bízhat. Ebben az esetben viszont jelenléte már teljesen indokolatlan, hiszen egy gazdasági haszonnal járó befektetést az állam is megvalósíthat.
6. Tiltakozunk a már megépült autópálya szakaszok koncesszióba adása ellen.
7. Követeljük, hogy készüljön közlekedési szakmai szempontok figyelembevételével olyan hatástanulmány, amely alapja lehet a kormányzati álláspont újra gondolásának. Figyelembe kell venni:
 - az alsóbb rendű utak fejlesztései az elmúlt 20 évben elmaradtak, hiszen az autópálya építésre fordították az útépitésre rendelkezésre álló összegeket,
 - Budapest bevezető útjainak forgalom elvezető képessége az autópálya bevezető szakaszokhoz lett igazítva,
 - a balesetvédelmi és környezetvédelmi szempontokat,
 - az ország gazdaságának és úthálózatának Budapest és Pest megye központúságát, a várhatóan növekvő nemzetközi forgalmat.
8. Magyarázatot kérünk, hogy ha már az autópályák díjfizető tétel mellett döntöttek, miért nem az "európaiabbnak" számító matricás megoldást választották:
 - a matricás megoldás lehetővé teszi a nemzetközi forgalomból származó bevételek magasabb szempontját,
 - megteremti a szociálpolitikai szempontok figyelembevételének lehetőségét (pl.: rokkant nyugdíjasoknak ingyenes matrica),
 - nem jár indokolatlan beruházási és üzemeltetési költségekkel,
 - nem lassítja a forgalmat.
9. Magyarázatot kérünk arra, hogy miért olyan alacsony az út-alap részesedése az üzemanyag árban és a központi költségvetésbe befolyó jóval nagyobb adóhányad mire kerül felhasználásra.
10. Figyelembe kell venni, hogy elszegényedő társadalmunkban nem lehet a biztonságos közlekedés a tehetősebb réteg kiváltsága. A magyarországi személygépkocsi park összetétele és életkora bizonyítja, hogy jelentős számú az a réteg, amely kénytelen üzemben tartani előregedett személygépkocsiját.

Egy költő születése...!?

Örömmel adjuk közre egy volt galgahévízi kisdíák Horváth Rajmond "szárnypróbálgatásait", aki jelenleg Pécssett tanul.

Horváth Rajmond: Magányos vagyok

Magányos vagyok
Nincsen barátom
Irigylik tőlem
A szép világot

Nem járhatok én
Vidám társaságba
Nincs hozzá merszem
Énrám mindig várnak

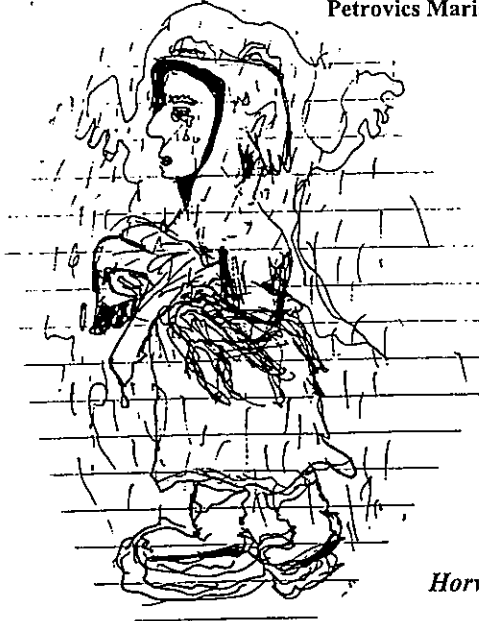
Itthon a magányom
Sötét szobába zárva
Unatkozik, ha én
Itt hagyom magára

Sietnem kell hozzá
Mert rám csak ő vár
Nincs több barátom
Szükségem van rá

Ő mindig jó hozzám
Ha engem bármi bánt
Még vigasztal szépen
És bánatom elszállt

Ez van rám mérve
Énrám csak ez vár
Ugye megértitek
Ha nem bírom soká

Petrovics Marianna: Riadalom

Horváth Rajmond: Otthonom

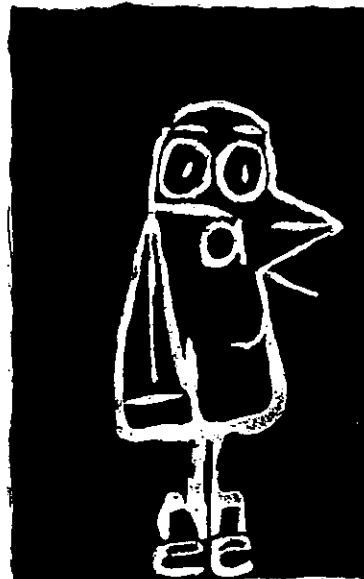
Házunk tetején,
Mit megtépett a szél,
Rajta ül némán
A béna sötétség.
Szidják mérgesen
A fényes csillagok,
Eltakarja tőlük
A tündöklő napot.
Sötét van éjjel,
Sötét van nappal,
Úgy mint a mesébe
Átok ül rajtam.

Orsós Imre rajza

Horváth Rajmond: A cigányok királya

Királyi trónom kopott, rossz fazék
Bogáncs koronám gyönggyel ékesíteném.
Kezemben jogar, görcsös fabunkó,
Aranyalmám száraz kiscipó.
Testőreim zörgő csontú kutyák,
Őrzik kincseim, vigyáznak reám.
Sárkányölő tüzek
Nyomorról sírjatok.
Rózsafa hegedűk
Kenyérért ríjatok.
Izmos férfiak örülten tálcólnak,
Tüzes pálinkától mámorba omlanak.
Éles nyelvű kések zordan vigyorognak,
Szél úr vadul nyargal,
Kunyhók táncot lejtnek.
Nádfedeles tetők kalapot lengetnek,
Szegénységtől gazdájukkal
Együtt keseregnek.

Tóth Levente grafikája

Rablás a tréfa kedvéért

Történetek Sisa Pistáról, az utolsó a betyárról

A perőcsényi amatőr néprajzkutató, Együd Géza tizenhat éves kora óta gyűjti Nógrád és Pest megyében az egyik utolsó betyárról, Sisa Pistáról szóló történeteket, adatokat. Az alábbi történetet Együd Géza gyűjtéséből adjuk közre.

Börtönből került Sisa Pista Berchtold urasághoz vadőrnek, csupán néhány hónapja szolgált az uradalom erdőségeiben, ismerkedett a Börzsöny vad vidékeivel. Egyik este pihenőjére térve az egyik lovászlegény várta őt a gróf üzenetével.

Fontos ügyben keresse föl a gróf urat! – mondta. – Bizalmas színezetű a dolog.

Az új vadőr fegyvereit szögre akasztva indult is gazdájához. Éppen a dohányzószalonban, egy üveg pezsgő mellett találta a grófot, aki nagyon jó hangulatban, tréfás kedvében Sisát kézfogással üdvözölve ülőhellyel és egy pohár pezsgővel kínálta.

– Nos hát Jágerkém – kezdte a gróf – a következő hét szombati napján a Magyar Királyi Csendőrség vezérkara fog vendégvadászatra érkezni az erdőségre. Vár reánk néhány tennivaló. A királyházi vadászkastélyban lenne egy mulatós vacsora. A csendőr vezérek tizenegy-tizenkét fős vadászcsapatot jelentenek. Arra gondoltam, hogy valamiképp, olyan betyáros formában meg kéne viccelni a fővezéreket.

– Ejj hát! – vakarta meg feje búbját a frissen szabadult zsvány vadőr. – Hogy valami betyáros bolondságot műveljünk? Megvan, de fogadási ajánlattal állok elő. Fegyver nélkül lefegyverzem a híres csendőrvezéreket, de még meg is szabadítom nemes vagyontárgyaiktól őket a vicc kedvéért.

– Ejjnye Jágerkém! Velük kellene bolondozni, nem énvelem itt.

– Hát akkor egyezkedjünk a fogadásban gróf úr – mondta Sisa.

– Javaslom hát: amennyiben én ezt véghez tudom vinni, úgy a gróf úr nyereményként nékem ajándékozza a négylovas, díszes fogatát. Ha netán én veszítek, úgy annyiban öt teljes évig szolgálom bér nélkül uraságod erdeit.

Pezsgős mámorában a gróf kezét és szavát adta a fogadásra.

– Ha tehát fegyver nélkül lefegyverzed őket, úgy tied a fogat. Újabb koccintás és kézrázás követte a furcsa fogadást.

Elérkezett a nagy nap. Sisa Pista díszes vadőrlőtözetben érkezett a kastély külső kapujához, ahol az egyik fegyveres csendőr föltartoztatta.

– Ejjnye, őrmester uram – háborodott fel Sisa. – A gróf úr megbízásából embereimmel én védelmezem itt a patak vonalában a csendőrtiszt urak vigadását. A főparancsnok úrral kell sürgősen szót váltanom.

– Miről van szó? – kérdezte a csendőr.

– A patakmeder mellett, innen fölfelé, úgy 200 méternyire három késes haramiaféle gazemberrel dulakodnak a legényeim.

– A mindenségit neki! – hördült fel az őrmester. – Miért is nem ezzel kezdte?

Harmadmagával máris szuronyt szegezve, kutatóláncot képezve indultak fölfelé a Kemence patak két oldalán. Sisa Pista a legközelebbi bokros fedezete mögött nagy hirtelen "köpönyeget fordított", azaz ezüsttölgyhajtókás vadőrzubbonyát fölcserélte betyáros, himzett lajbira, zöld vadászkalapját, árvalányhaj ékesítette széles karimájú feketére.

– Ejjnye, őrmester uram – háborodott fel Sisa. – A gróf úr megbízásából embereimmel én védelmezem itt a patak vonalában a csendőrtiszt urak vigadását. A főparancsnok úrral kell sürgősen szót váltanom.

– Miről van szó? – kérdezte a csendőr.

– A patakmeder mellett, innen fölfelé, úgy 200 méternyire három késes haramiaféle gazemberrel dulakodnak a legényeim.

– A mindenségit neki! – hördült fel az őrmester. – Miért is nem ezzel kezdte?

Harmadmagával máris szuronyt szegezve, kutatóláncot képezve indultak fölfelé a Kemence patak két oldalán. Sisa Pista a legközelebbi bokros fedezete mögött nagy hirtelen "köpönyeget fordított", azaz ezüsttölgyhajtókás vadőrzubbonyát fölcserélte betyáros, himzett lajbira, zöld vadászkalapját, árvalányhaj ékesítette széles karimájú feketére.

– Ejjnye, őrmester uram – háborodott fel Sisa. – A gróf úr megbízásából embereimmel én védelmezem itt a patak vonalában a csendőrtiszt urak vigadását. A főparancsnok úrral kell sürgősen szót váltanom.

– Miről van szó? – kérdezte a csendőr.

– A patakmeder mellett, innen fölfelé, úgy 200 méternyire három késes haramiaféle gazemberrel dulakodnak a legényeim.

– A mindenségit neki! – hördült fel az őrmester. – Miért is nem ezzel kezdte?

A boroskancsók mellett vörösfehéren táncoló gyertyalángok fényében dermesztően szikrázott a zsvány szürkés-kék szeme. Komor tanácsstalanság töltötte be a néma vadásztermet. A betyár vitte tovább a szót kemény parancsaival.

– Mégis mozduljanak meg az urak! Pisztolyokat, ékszereket, órákat, bankókat, vagyis minden értéket az asztalra pakolni! Semmi gyanús mozdulat! Nem szeretnék annak szutykos bőrében lenni, akinek zsebében az ablakok mögötti marcona legényeim a motozás során még találnak valamit!

Nem volt mit tenni. Az imént még dölyfös vezérparancsnokok elvert fenekű, meghunyászkodott kisgyerekek módjára töltötték meg az asztalokat. Pisztolyok, aranyórák, degeszre dagasztott erszények peregtek egymásra, nagy összevisszaságban.

– Jöhét a motozás, uraim? Senkinél nem találunk semmit?

– néma lehorgasztott fejbólintások jelezték, hogy a kipakolás befejeződött. Berchtold gróf pislogott csupán zavarodottan, mint az éjszakai sűrű villámok fényében szédelő vándor. Sisa Pista némi kis hatásszünet után újra megszólalt.

– Nos uraim! Ez tréfa volt a javából! Most jól figyeljenek! Én Benkő István vagyok, a Berchtold gróf uradalmi vadőre, az egykori Sisa Pista betyár. Most már elmondom, hogy elnyertem a gróf úr négylovas, díszes hintó fogatát. Ugyanis fegyver nélkül kifoszthattam és lefegyvereztem kegyelmeteket. Az ablakok mögött nem áll egyetlen betyár fegyveres sem. Amit a kezemben tartok, az egy pisztolyszerű markolatba ágyazott vascősdarab. A helységre vigyázó csendőr urakat én csellel távolítottam el a közvetlen közelségből. Most pedig mindent visszarakhatnak, uraim, az asztalokról.

Berchtold gróf viharos, harsogó kacagásban tört ki.

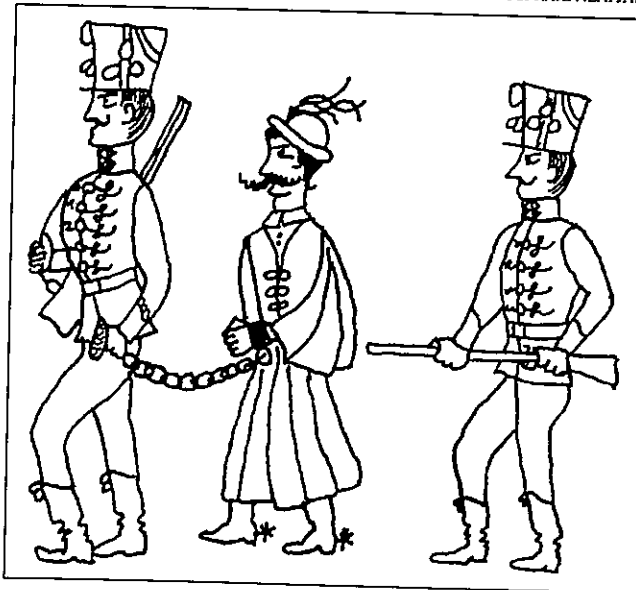
– Az anyád mindenségit! Még én is bejijedtem a játékok láttán! Te pokorra való gazfickó! Itt a kezem rá!... Tiéd a díszes fogat. Igyunk rá, te lóhájjal is megkent, elfajzott zsvány! – kacagott saját kárán tovább az orosz gróf.

Sisa Pista hajnalig borozott az országos csendőr vezérkar társaságában. Másnap aztán igazított a fogadásban.

– Mégis maradjon uraságod használatában a nyereményem! Tudom, szüksége van rá. A kárpótlás módjában pedig külön egyezkedünk.

Pandúrkézem a betyár

EREDETI RÉGI RAJZ ALAPJÁN

Autogén tréning

alapfokú tanfolyamot indít a Galgamenti
Népfőiskola

Galgahévízen

A tanfolyam kiscsoportos formában, 15 héten át tart, heti egy alkalommal kedden délután másfél óra.

A tanfolyam díja: 6.000,- Ft.

A tanfolyam vezetője: Orosz Katalin
klinikai szakpszichológus

**Lehet, hogy Önnek is szüksége van arra,
hogy megtanuljon ellazulni?**

Tudja-e, hogy ezzel a módszerrel

- az Európában ismert legmélyebb testi-lelki relaxációt lehet elérni?
- hogy segítségével sokféle kisebb-nagyobb testi betegségből kigyógyulhatnak?
- azok, akik rendszeresen gyakorolnak, kevesebb alvással is pihentebben ébrednek?
- visszanyerhetjük örömteli, nyugodt perceinket?
- alkalmas a pánikbetegség, vegetatív labilitás és más legújabbkori betegség gyógyítására?

A tanfolyamot elfogadja a Relaxációs és Szimbólumterápiás Egyesület szakemberek számára kiképző *sajátélményű tanfolyamként*. Különösen ajánljuk pedagógusoknak, orvosoknak, gyógytornászoknak, védőnőknek és minden segítő szakma képviselőjének. Alapvető szemléleti keretünk C. G. Jung pszichológiája.

Érdeklődni és jelentkezni lehet a
Galgamenti Népfőiskolán a Művelődési Ház emeletén
Tóth Andreánál minden kedden és pénteken délután fél 6-ig

**Első találkozó, ahol minden kérdésre álaszt
kaphatnak: október 15-én délután 6 órakor**

Pályázati felhívás

Galgahévíz Község Polgármesteri Hivatala pályázatot hirdet
könyvelői munkakör betöltésére.

Az állás betöltésénél felsőfokú szakmai képesítéssel és
számítógéppel való ismeretekkel rendelkezők előnyben részesülnek.
Érdeklődni lehet Dr. Basa Antal Polgármesternél személyesen vagy a
06 (60) 343-245 telefonon.

Helytörténeti Klub

Ez évben is indítja előadás sorozatát a
Helytörténeti Klub vezetősége.

Szeretettel várnak minden régi és új érdeklődőt

1996. október 14-én 18³⁰ az évadnyitó foglalkozásra

Házigazda: Erővári Pál

Helyszín: Kodály Zoltán Művelődési Ház emeleti
társalgója

Pályázati felhívás

Galgahévíz Község Önkormányzatának Képviselő-testülete a Közzétartásról szóló 1993. évi LXXXIX. tv. 18. §. (8) bek. és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. tv. 23. §. végrehajtásáról rendelkező 138/1992. (X. 08.) Korm. sz. rendelet 5. §-ában előírtak alapján – a meghatározott időre szóló intézményvezetői megbízás lejáta miatt – nyilvános pályázatot irt ki a Galgahévízi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola (2193 Galgahévíz, Széchenyi u. 1. sz.) iskolaigazgatói állásának betöltésére.

A pályázat benyújtásának határideje: 1997. március 31.

Az iskolaszék, a szakszervezet munkahelyi szerve, a pedagógus szakmai szervezet és más véleményezői joggal rendelkezők álláspontjának kialakítása:
1997. április 30.

Az alkalmazotti értekezlet és a nevelőtestület véleményének kialakítása:
1997. április 30.

A Képviselő-testület eseti bizottsága javaslatának kialakítása:
1997. május 31.

A pályázat elbírálásának határideje: 1997. június 30.

Az állás elfoglalásának határideje: 1997. július 1.

A pályázat címe: Galgahévíz Község Polgármestere,
2193 Galgahévíz, Fő u. 143.

Szolgálati lakás: megoldható

A pályázathoz csatolni kell: oklevél másolat, erkölcsi bizonyítvány,
szakmai önéletrajz, vezetési program, szakmai helyzetelemzésre épülő
fejlesztési elképzelés.

Pályázati felhívás

Galgahévíz Község Önkormányzatának Képviselő-testülete a Közzétartásról szóló 1993. évi LXXXIX. tv. 18. §. (8) bek. és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. tv. 23. §. végrehajtásáról rendelkező 138/1992. (X. 08.) Korm. sz. rendelet 5. §-ában előírtak alapján – a meghatározott időre szóló intézményvezetői megbízás lejáta miatt – nyilvános pályázatot irt ki a galgahévízi Napköziotthonos Óvoda (2193 Galgahévíz, Fő u. 104. sz.) vezetői állásának betöltésére.

A pályázat benyújtásának határideje: 1997. március 31.

A szakszervezet munkahelyi szerve, a pedagógus szakmai szervezet és más véleményezői joggal rendelkezők álláspontjának kialakítása:
1997. április 30.

Az alkalmazotti értekezlet és a nevelőtestület véleményének kialakítása:
1997. április 30.

A Képviselő-testület eseti bizottsága javaslatának kialakítása:
1997. május 31.

A pályázat elbírálásának határideje: 1997. június 30.

Az állás elfoglalásának határideje: 1997. augusztus 1.

A pályázat címe: Galgahévíz Község Polgármestere,
2193 Galgahévíz, Fő u. 143.

Szolgálati lakás: nincs

A pályázathoz csatolni kell: oklevél másolat, erkölcsi bizonyítvány,
szakmai önéletrajz, vezetési program, szakmai helyzetelemzésre épülő
fejlesztési elképzelés.

Pályázati felhívás

Galgahévíz Község Önkormányzatának Képviselő-testülete a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. tv. végrehajtásáról rendelkező 150/1992. (XI. 20.) sz. Korm. sz. rendelet 7. §-ában előírtak alapján nyilvános pályázatot irt ki a Galgahévízi Művelődési Ház (2193 Galgahévíz, Fő u. 106. sz.) igazgatói állásának betöltésére.

A pályázat benyújtásának határideje: 1997. május 31.

A felkért szakmai-szakértői eseti bizottság javaslatának kialakítása:
1997. június 30.

A pályázat elbírálásának határideje: 1997. június 30.

Az állás elfoglalásának határideje: 1997. augusztus 1.

A pályázat címe: Galgahévíz Község Polgármestere,
2193 Galgahévíz, Fő u. 143.

Szolgálati lakás: nincs

A pályázathoz csatolni kell: oklevél másolat, erkölcsi bizonyítvány,
szakmai önéletrajz, vezetési program, szakmai helyzetelemzésre épülő
fejlesztési elképzelés.

Kiadja a Galgahévízi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala
Felelős kiadó:

Dr. Basa Antal polgármester

Készült a TYPOVENT Kft. nyomdájában

Ügyvezető igazgató: Gerlach G. Kornélné